

The Holy See

ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE

Homilia Papieża Franciszka

Bazylika św. Piotra

IV Niedziela wielkanocna, 21 kwietnia 2013 r.

Galleria fotografica

Video

Drodzy Bracia i Siostry!

Ci nasi bracia i synowie zostali powołani do stanu kapłańskiego. Zastanówmy się uważnie nad tym, do jakiej posługi będą przeznaczeni w Kościele. Jak dobrze wiecie, Pan Jezus jest jedynym Najwyższym Kapłanem Nowego Testamentu, lecz w Nim również cały święty lud Boży został ustanowiony ludem kapłańskim. Niemniej jednak pośród wszystkich swoich uczniów Pan Jezus chce wybierać niektórych w sposób szczególny, aby publicznie sprawując w Kościele w Jego imieniu urząd kapłański dla dobra wszystkich ludzi, kontynuowali Jego osobistą misję nauczyciela, kapłana i pasterza.

Jak On po to został bowiem posłany przez Ojca, podobnie On z kolei posłał światu najpierw apostołów, a potem biskupów i ich następców, którym na koniec zostali przydzieleni jako współpracownicy prezbiterzy, którzy będąc złączeni z nimi w kapłaństwie, są powołani do posługiwania ludowi Bożemu.

Po dojrzałej refleksji i modlitwie, udzielimy teraz święceń kapłańskich tym naszym braciom, aby służąc Chrystusowi, Nauczycielowi, Kapłanowi, Pasterzowi, współpracowali w budowaniu Ciała Chrystusa, którym jest Kościół, aby był ludem Bożym i świętą świątynią Ducha Świętego.

Będą oni bowiem ukształtowani na podobieństwo Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana, czyli zostaną konsekrowani jako prawdziwi kapłani Nowego Testamentu i z tego tytułu, który jednoczy ich w kapłaństwie z biskupem, będą głosicielami Ewangelii, pasterzami ludu Bożego

oraz będą przewodniczyć kultowi, zwłaszcza sprawowaniu ofiary Pańskiej.

Jeśli chodzi o was, bracia i synowie umiłowani, którzy otrzymacie święcenia prezbiteratu, pamiętajcie, że wypełniając posługę nauczania, będziecie mieli udział w misji Chrystusa, jedyne go Nauczyciela. Dzielcie się ze wszystkimi Słowem Bożym, które otrzymaliście z radością. Pamiętajcie o waszych mamach, babciach, katechetach, którzy przekazali wam Słowo Boże, wiarę... dar wiary! Przekazali wam ten dar wiary. Czytajcie pilnie i rozważajcie Słowo Pańskie, by wierzyć w to, co czytaliście, nauczać tego, czego sami się nauczyliście w wierze, żyć tym, o czym nauczacie. Pamiętajcie też, że Słowo Boże nie jest waszą własnością: jest Słowem Bożym. A Kościół jest strażnikiem Słowa Bożego.

Niech zatem będzie pokarmem dla ludu Bożego wasze nauczanie, radością i wsparciem dla wierzących w Chrystusa — zapach waszego życia, abyście słowem i przykładem budowali dom Boga, którym jest Kościół. Będziecie kontynuowali uświęcające dzieło Chrystusa. Poprzez waszą posługę duchowa ofiara wiernych staje się doskonała, ponieważ zostaje złączona z ofiarą Chrystusa, która przez wasze ręce, w imieniu całego Kościoła, zostaje złożona w sposób bezkrwawy na ołtarzu podczas sprawowania świętych tajemnic.

Uznawajcie zatem to, co robicie, naśladujcie to, co celebrujecie, abyście uczestnicząc w tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Pana, nieśli śmierć Chrystusa w waszych członkach i szli z Nim w nowości życia.

Poprzez chrzest włączycie nowych wiernych do ludu Bożego. Poprzez sakrament pojednania będziecie odpuszczali grzechy w imieniu Chrystusa i Kościoła. A dziś proszę was w imię Chrystusa i Kościoła: bądźcie miłosierni i niech nigdy was to nie zmęczy. Namaszczeniem świętym olejem dacie ulgę chorym, a także starszym: nie wstyďte się okazywać czułości osobom starszym. Sprawując święte obrzędy i odmawiając o różnych porach dnia modlitwy pochwalne i błagalne, staniecie się głosem ludu Bożego i całej ludzkości.

Świadomi, że zostaliście wybrani spośród ludzi i ustanowieni dla ich dobra, aby zajmować się sprawami Boga, z radością i szczerą miłością wypełniajcie kapłańskie dzieło Chrystusa, mając jako jedyny cel podobanie się Bogu, a nie samym sobie. Bądźcie pasterzami, nie funkcjonariuszami. Bądźcie mediatorami, nie pośrednikami.

Na koniec, uczestnicząc w misji Chrystusa, Głowy i Pasterza, w synowskiej komunii z waszym biskupem, starajcie się łączyć wiernych w jedną rodzinę, by prowadzić ich do Boga Ojca za pośrednictwem Chrystusa w Duchu Świętym. Miejcie zawsze przed oczami przykład Dobrego Pasterza, który przyszedł nie po to, by Mu służyło, lecz by służyć i zbawić to, co było zagubione.
